

عنوان مقاله:

بررسی توجه به معماری همساز با اقلیم در شهر تبریز

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی یافته های نوین پژوهشی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مجتبی برزگری - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری، دپارتمان معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شبستر

مرجان اسدیان - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری، دپارتمان معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شبستر

خلاصه مقاله:

امروزه با بکارگیری اصول معماری مدرن به محیط شهرها و حتی روستاهای کشورمان مواجه هستیم. لذا متأسفانه معماران بدون توجه به پارامترهای اقلیمی که در آن کار میکنند به طراحی و نظارت بر ساختمان هایی مبادرت میکنند که هیچگونه تناسبی با معماری بومی منطقه ندارند که این خود باعث افزایش استفاده از انرژیهای فسیلی بیشتر جهت گرمایش و سرمایش ساختمان می شود، معهدا با داشتن آگاهی های لازم در زمینه طراحی اقلیمی و رعایت آگاهانه اصول و ضوابط آن به سوی طراحی آگاهانه ای پیش می رویم که هم آسایش فضایی و اقلیمی را فراهم می کند و هم به نوبه خود هزینه های اضافی و بیدلیل را کاهش می دهد این طراحی آگاهانه همان طراحی اقلیمی است. در این مقاله تا حد ممکن کوشش شده است تا پس از توجیه اجمالی تعاریفی از معماری پایدار و اصول طراحی آن به بررسی مهمترین ویژگی های اقلیمی و الگوهای پایدار در معماری بومی منطقه مورد تحقیق (کلانشهر تبریز) مطالعه پرداخته و موارد مربوط به آن در این اقلیم سرد و خشک (را به چالش کشید. معماری بومی این منطقه از مصالح مورد استفاده تا فرم کلی بنا متأثر از محیط پیرامون خود می باشد که کمترین تاثیر نامطلوب را بر محیط دارند و همچنین کاهش انرژی مصرفی تجدیدناپذیر با استفاده از مصالح محلی، موجب پایداری محیط زیست و افزایش دوام بناها گردیده اند.

کلمات کلیدی:

معماری، اقلیم سرد، طراحی اقلیمی، طراحی پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/499485>

